

Lyg žemuogės ant smilgos

Atkelta iš 5 psl.

Gera taip eiti naujausios Danutės Grigaliūnienės eilėraščių knygos „Laiko alsavimas“ puslapiams. Su ilgais stabtelėjimais ir pamąstymais apie prasmę žmogaus gyvenimo, likimo, apie kurį gali parašyti dešimtis storiausių tomų. Arba – taip, kaip šioje knygoje: penki skyriai – tarsi penkios žemuogės ant smilgos – ir viskas jau pasakyta: nuo to momento, nuo tos gražios *Viešpaties išrinktos dienos* atėjimui į gyvenimą, iki būvio, kai „*Žvirblis už lango/ katė ant kelių./Puodelis ramunėlių arbatos*“. Tikriausiai, ne vienas, perkaitęs knygą, krūptelės nuo aiškaus suvokimo: kaip greitai, kaip neteisingai greitai praeina gyvenimas, ar mes juo praeinam. Ir šita frazė, iškilusi po viso to, ką skaitei, neskambės nei banaliai, nei nuvalkiotai. Tiesiog taip yra. Kitas gal ilgai galvos apie tai, kodėl žmogus tuo gyvenimo etapu, kai dar yra nemažas tau skirtas laiko limitas, beatodairiškai skuba, o kai laiko lieka visai nedaug, staiga suvokia, jog skubėjimas visai nereikalingas. Kaip ir paskutiniajame „Laiko alsavimo“ eilėraštyje:

*Ėjom
Per žydinčių žemę kartu,
Einame.
Ir per lapų kritimą.
Neskubam.
Kur mums skubėti?
Jau suartas
Mūsų arimas.*

*Dabar –
Degantys klevo lapai,
Auksiniai
Beržų pinigėliai,
Šermukšnių
Kybančios kekės –
Tai mūs
Rudeninės gėlės.*

*Neskubam.
Kur mums skubėti?
Šitiek aplinkui spalvų...
Leidžiasi
Degantys lapai
Po kojomis
Ir ant galvų.*

Trumpoje knygos anotacijoje apie „Laiko alsavimą“ rašoma: „Danutės Grigaliūnienės poezijos knyga „Laiko alsavimas“ skirta einančiam žeme moteriai: klausančiai ir gir-dinčiai, žiūrinčiai ir matančiai, mylinčiai ir kenčiančiai, klumpančiai ir atsikeliančiai, dirbančiai ir svajojančiai“. Dar būtų galima pridėti: ir drąsiai moteriai, nieko negražinančiai, skvarbiu, vertinančiu žvilgsniu žvelgiančiai į žmones ir į save. Ir save mažiausiai saugančiai.

„Laiko alsavimas“ – tikras gurkšnis geros poezijos, jei nebijai paspringti vietomis atsi-veriančiu tokiu nuogu realizmu...

Puikus knygos viršelis su Kristinos Tokarevienės pievų žolynais ir žemuogėmis. Gražus formatas. Apkritai, gerai, kad tokia knyga yra.

Danutė Grigaliūnienė

...

Pabandykim susitikti;
Pabandykim
Ir už rankų susikibt.
Kodėl gi ne?
Net sudegę medžiai
Susitinka
Ten, aukštai,
Beribiam
Danguje.

Pabandykim pakalbėti,
Pabandykim
Ir svajones prisimint,
Kodėl gi ne?
Vėjų gūšiai irgi
Susitinka
Ten, aukštai, beribiam
Danguje.

Pabandykim laiškus
Rašyti
Ant pilkųjų debesų.
Kodėl gi ne?
Mes į debesis
Kartu žiūrėsime
Ten, aukštai, beribiam
Danguje.

